

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Paul Diderichsen (1949-04-04)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Paul Diderichsen (1949-04-04)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/Ih-texts-kapsel_033-shoot-workidacc-2005_0099_033_EFJ-DIDERICHSEN3_0030/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

4/4 1949.

Eure Hjelmslev,

Da jeg ligger i sengen med en let influensa og ikke kan håndtere en skrivemaskine i denne uvante tilstand, må jeg nedkruise mine spørgsmål til dit referat med en mere end udvanligt ulæselig skrift. Forhåbentlig vil det dog ikke voldte dig umødig bryderi.

Jeg henviser med tal i marginen til nedenstende bemærkninger:

- 1) det ser ud som om modulation bruges på to nader: a) mere gennemgået - substantielt om "sætningens" rytmisk - melodisk - klanglige formning, dels strengt grammatisk om lexem-karakteristikker. I al fald står meningen her ikke helt klart for mig.
- 2) er det "denotative" indhold således at forstå, at konnotatoren "overrasket stemning" "denotativt" udtrykker "jeg" og overrasket? - og at fulgtlig konnotatoren tyk denotativt udtrykker: jeg (eller denne tekst) er tyk ??
- 3) her vi ikke her igen "indhold" i en tredje betydning, når det identificeres med relation. Har en konsonant eller et derivativ "indholdet" forudsættende?
- 4) det må da betyde at den er forudsættende og initial. Heri ligger jo det eminent karakteristiske ved denne melodiform, ligesom faldende tone er final. (Lige som efter min opfattelse i stedet)
- 5) men altså ikke indhyrdes n.h.t. medmøjige.
- 6) det forekommer mig - (jfr. kopi af mit påtakne indlæg 3/3) mere end tvivlsomt om sætningens rytmisk - melodisk - klanglige "linie" overhovedet kan tygdes: protasis og apodosis "fra sprogbygningens synspunkt". Hele denne form må beskrives samlet og beskrivelsen synes at måtte blive fysisk-psykologisk, dog omfattende hensyn til de indholdsgrenser, der skal markeres.
- 7) jf. kopi af mit indlæg til 3/3.
- 8) lexierne altså dog bestemt "syntetisk" ud fra lexemeerne?
- 9) det er stadig uklart a) om der regnes med en konsekutiv protasis overordnet til "fundamentet i" en simplex ploromatisk lexi:

i de sidste tre uger har han været sløjf

eller til en enhed af lavere grad:

igår rejste han

Han skal rejse i morgen. Derfor har han travlt.

I så fald synes protasis kan at mangle i simplex lexier, der er så korte at de ikke tillader en stigende - faldende tonebevægelse.

(De ploromatiske lexi-lexem analyser frembyder tilsvarende problemer, som må udsettes til senere diskussion. Jeg tror derfor at bsp. om hoved- og bimætninger virker mere forvirrende end opklarende på dette sted, ligesom det valgte ex. frister læseren til sammenblanding af de to begreber, som efter min opfattelse ganske vist bør sammenholdes, men som du netop vil adskille).

- 10) denne sidste sætning vil man ikke forstå, hvis man ikke er meget fortrolig med glossomatisk udtryksmåde. En kommentar i mere gennlig sprog er hårdt påkrevet. Taxemeerne er vel også glossener, så der siges nogen andet end at de ikke kan analyseres videre.
- 11) her er et ex. på en simplex kategorisk lexi absolut nødvendig, hvis man skal forstå meningens. Det er heller ikke helt klart om protasis - apodosis betegner de to modulationer eller de lexeme hvori de indgår. Endelig er "altid" - "Aldrig" vel for sterkt, da man må regne med at protasis er extensiv og således ofte findes i simplex lexier (tenkes her nu ikke igen på de ploromatiske hexier ? For hvordan kan vi ellers afgøre at der foreligger en simplex lexi ?? Hviligtvis kan sammenfald m.m. opfattes som domineret af visse indholdsstørrelser?)
- 12) hvordan konstaterer den kategoriske analyse, at der foreligger "slags" lexier" og at de "følger efter hinanden i relativt med sammenhæng"? Kan det ikke kun afgøres ved at projicere den ploromatiske lexis på den kategoriske?
- 13) hvorfor er der ikke tilsvarende anført kommutationer til bevis for modulationernes taxeme-karakter ?? Det er jo netop et meget omstridt og vanskeligt punkt ? Det henstilles indtræffende at tillige sådanne ovenfor. - Tenkes der på spørgetone i sætninger uden spørgeform ?
- 14) exemplar på disse to tilfælde svulelige. Navnlig det sidste punkt er tvivlsomt. Sigemann ikke blot at der er bitryk fordi der er stød ?
- 15) de er alle opstillede fordi de dominerer sammenfald algen. ("svulige lyndviklinger") men det er vist ingen hindring for din opfattelse.

- 3 -

Et særligt problem danner de "normalt tryksvage" omord, der kom ved enfase eller i andre særlige forb. her tryk, men alligevel har volmisme som stærktryktavelse : mod, ved, den, han osv.

- 16) du havde vist en lidt mindre hovedprincipielig def. i giv aften? Hvis du så desuden vilde demonstrere sagen ved et ex., er der hib at nogle få vil ane hvad det drejer sig om.
Syllabier synes at være defineret "syntetisk" ved de deri indgående overordnede art.
- 17) stavelseenhed er tvetydigt a): enhed, der består af en stavelse b) enhed, hvis elementer af 1. grad er staveler. Denne terminologi har stadig honest mig i usikkerhed ved dine nærliggende udtredninger, indtil jeg af øxx. har sluttet mig til meningens.
- 18) da-en-række termini af perifer-betydning, for eksempel formaldefineret med stor- enhu-, burde-junktion vel også explicit defineres - (er de defineret ved at indeholde et stærktryk?). Sej nu, at det kommer s. S.
- 19) da-modulationerne også er "fundamentale prosodoner", må den særlige bestemmelse (extens- intens?) vel helst tilføjes. (Det kommer først s. 7 nederst).
- 20) man spørger her om tre ting: a) foreligger der ikke en circulus? han hører til samme funktion "fordi" det har mistet trykket han har mistet trykket, fordi det hører til samme funktion? hvilket resonnement skal foretrækkes?
b) Har han overhovedet stærktryk uden ved enfase?
En prep. får jo endog extraordinet stærktryk, når han (o. flere lette præm.) følger efter: til han. Der er en betydelig vanskelighed deri, at disse ord har "normale" fuldvokaltrin og dog er normalt tryksvage. Dette svagtryk har også funktions-til ledstillingen: Jeg ¹hender han ²likke; jeg ¹hender ²likke han (Peter).
c) den dominerede variant af stærktryk falder jo ikke fonetisk sammen med svagtryk og burde derfor ikke betegnes ved o.
- 20) er det svagtrykdest: han der dominerer stærktryk (og støj) i ¹til² han? Så at begge kan være dominerede? Eller hvordan analyserer du denne forb. (udledning, i al fald amerikanere siger altid ¹til² han!) -

- 4 -

I øvrigt er det vel klart, at forsk. relativt tryksterke varer af ø. ofte indtræder før *, sandsynligvis under dominans af sætningens rytmisk-melodiske form (samt enfase?). Der findes her et funktionelt sammenspiel, som glossem. ikke synes at kunne få fat på, nl. 1) de (*Simplex* os komplexe tegn *enhed*es relative *omfang* 2) faldende-stigende tone 3) rytmik og *pause*, tempo 4) antal af stærktryk i hvert melodisk "motiv", etc., etc. 5) grader (varer) af stærktryk og svagtryk (eventuelt med participation eller sammenfald) o.m.m.

- 21) denne udtryksmåde er det langt om længe lykkedes mig at forstå, men jeg tror det volder de fleste begyndere vanskeligheder. (man tenker alene på de komplexe, når der sigeres enhed af ... karaktereg.). Da der her kun er tale om simplexe karakteristikker, synes det overflødig at indføre distinktioner nl. karakter og præcisere her. Det samme synes at gælde fundamental karakter og f-præcisering.
- I det hele taget synes jeg at det teoretiske apparat der opstilles i denne første del er noget overdimensioneret i forhold til de mængde resultater. Det har ganske vist været meget oplysende for mig at læse disse udtredninger, men netop fordi de uigér første halvdelen af referatet vil de sandsynligvis afskrække de fleste nordiskere læsere fra nå frem til konstituenturen, der er betydeligt lettere at forstå og giver langt mere betydningsfulde og for alle interessante resultater. - Men jeg indrykker at det vil være et uforholdsmaessigt besvær at omarbejde hele dette afsnit, og for den glossem. inderkreds har det en viss betydning at få hele apparatuset på tryk. Så vi må vel tage den risiko at afskrække de dovne.
- 22) bestandsdels, dvs. af laveste grad? Er alle temoter taxemer siden du går direkte fra temoter til glossemor (er det altsaa dimensionsleddene der er "konstituenter"?)
- 23) hvordan kan det godt gøres at hen ikke er et tema, en pseudostavelse bestående af (h +) visse sammenfald (/n/n/ŋ) ? - Og hvorfor er det tilsvarende forhold ikke anført ved modulationerne. Vi har jo h-n h-n osv.
- (s.8) 24) noget mgl. (?) - Det ville være meget ønskeligt, om der de steder hvor trykkeriets tegn ikke er fuldt identisk med maskinens, vilde sættes en lille anvisning til sætteren, første gang tegnet optræder eller - bedre - på en særlig lille seddel. - Skal der ikke komme nl. ÿ : j ü (betyder * her prik eller ring ?) Lidt nærmere

- 5 -

demonstration af denne gruppes funktionslige forhold er meget
smæklig). Lidt mere oplysning om de øjove β fonem'er
er absolut nødvendig. Ingen kender de anvendte tegn.

- 25) Der er noget mystik her: hvorfor skal y og β have tilføjelsen
"oprudende son", medens dette savnes i α ? Endvidere:
det ses ikke, hvordan α (y) kan være "blide- og". Taxemet
 α kan oprude alene i en stavelse, tilhører altså kategorien
af selektørerede. At det omgå (lige som alle andre volmaler)
kan oprude sammen med andre taxemer medfører vel ingen grund
til at henregne det til en anden kategori? Det fremdragne
karakteristikken synes at ligge i et andet plan, netop det,
der antydes ved "oprude son". β er en β der "kan oprude" son
centraliseret element i en marginalgruppe (det modsatte forh. vil
vere, at fx. et β ell. γ uden at kunne danne en stavelse alene kan
støde på centralens plads). Denne dualisme "være selektører (ende)":
"oprude son" α har valgt sig noget hoved^{hus} og er ikke blevet
sig klarere ved at læse dette. - I svrigt ser jeg ikke at substans-
ligheden al. (labiodental) v og u er så sterkt at identifikationen
er helt einmandsfri. Hvorfor så ikke også $y = f$, $i = s$ ell. lign. -
der er jo så mange ligheder!
[I hummedoren]
- 26) er det ikke inkonsistent i akcentluren at medtage FrO, men udelade
den her?
- 27) man er nysgerrig efter at vide, hvordan "substans konditionen"
eller sammenhængen mellem det funktionelle system og det
fonologiske går for sig. Nen dels omtales det ikke i foredraget,
dels vil det måske fylde for noget. Det afsluttende skema er jo
fra et substanssynspunkt ikke særlig opmuntrende. Man savner også
noget en kort redegørelse for sammenfald etc.
- 28) er modsatn. høje [h:ə:] ligeme [h:m] ikke af anden art end de
svrigde ex. ? I de andre kvalitativ [æ : ε], i dette ex. alene
kvantitativ? [æ : ε] - I svrigt ville det være praktisk at
explicitere reglerne for brugen af varianten [ε]. De er jo ikke
ganske simple, og den usvede læser vil have svært ved at abstrahere
dem af materialset. - Du gav vist også en explicit motivering
af reduktionen [ɔ] ≈ ε som det var rart at have med.
- 28 a) ex. på kommination med differensdiftong savnes.

- 6 -

- 29) det forekommer atter her tvivlsomt, at præpp. og andre "atoma"
har et "der" "erstattes af". De synes at erstatte med
ved emfase.
- 30) man bør vel også citere typen *Ks, r, i* ned "åben stavelse". *
- 31) NB i ord af typen firben kan man ikke have komstitution m.l.
kort og langvokal. Her kan altså også foreliggende betinget
kort variant af langvokaler, se nrf. (Lhj) p. 15.
- 32) Det er ikke ganske indlysende, at Ζ (og e) er lukkede vokaler
(e er da mere lukket end Ζ). - Her som ved konsonantsystemet
overspringer du (vel af hensyn til pladsen) synkretismerne. Men
ikke det vigtigste kunne gives uden helt at spænde rammerne ?

- Endelig kommer der ikke noget om den mystiske kategori
der nævnes p. 81. 2 f.n. Den indeholder cons. h og tre-fire
fonemer, som jeg altså ikke ved, hvad der menes med.

- 33) twiver om, at den første *signalregel* er rigt formuleret.
Stød i grynsager (+N) og ugekage (jf. ÅH) er ganske sikkert
dialektale og det gælder nok også tørklæde. Du går her ud over
det indledningsvis angivne materialer.
- Være er det, at typen *be'tage*, *for'gøre* osv. (se ÅH s. 122-f.l.)
ikke falder ind under reglen - (er disse "onomatopæiske" eller "plor-
matiske" s.s.g.?) - jfr. også *bænndig* (men *siindig*) *uænndig*,
- *Endelig* er stød i typen *aftale* osv. ikke heteroplant bestemt.
NB vandet: lavvandet osv.
- Endelig er det misvisende kun at anføre osv. hvor stødet
"udnyttes heteroplant". Det er lige fast i verbale composit
af de tre typer ÅH nævner, hvad enten det har betydningsdifferentierende
funktion eller ej). - I Arbejde: arbejd er stødet ikke udnyttet
på denne måde. Arbeide må altså kunne vises at være en anden type
end Aftale. - Se nu min vedlagte skitse !

* Hvordan afgøres det, at man skal notere *fz, r, i* men *R, AY*
(jf. Kørsel). Stavelsegrensen kan vel ikke i alle tilfælde sættes med
sikkerhed, men hvordan lyder så generaliseringureglen ?

- 7 -

- 34) hører dette med erstatning, < ikke ind under 1? Jeg ser ingen
nytte af i hvert enkelt tilfælde at eksemplificere 2. ssj's led,
da dette jo opfører sig ved enstavelsesord næjagtigt som 1. led.
Det virker meget forvirrende. Således løse vejen nuf! !
- 35) figura udviser det omvendte forhold! De tabek stød som 1. led.
- 36) stødtalshed er her vist dialektalt ("prov." if. DO). skeskift er dog
et underligt ord. Skefuld er da et meget bedre ex. - Hvis dette
stykke synes meget specielt og usikert. Kunne vist uden skade udgå,
blot at det med "psykologisk usammensat" anførtes ved hovedreglen,
som nærmere bestemmelse af de heteroplane hensyn.
- 37) i brunrigd har man vist aldrig kortvokal? Hulnay er også meget tvivl-
samt ex. på "monoflenging".
- 38) Undtagelsesregelen (fakultativiteten) er sjældnlig en tverregel,
der systematisk korrekt burde opstilles for sig og ikke gentage
enslydende u. 2 - 3 - 4 - 5. Man burde vel have set mit regler (A),
der angav forhold til tæxemstruktur og et andet (B) der angav forhold
til aksent og komposition (jf. pkt. 1). Se nu min skitse om stødets
funktion.
- 38 a) bedre ex.: ja, da, nu, så, (u-?)
- 39) dette forstår jeg ikke. Tankes der på de helt stødløse dialekter, må
bemærk, hellere udgå da hele spr. dør må behandles i særlig sammenhæng. -
I svrigt ses det ikke, hvorfor man ikke kan lade hele pkt. 3 (og 4) fulde
ind under reglen om monoflenging i fintale af ssj. (se s. 15),
blot at denne regel er obligatorisk ved finalen o, e, ø
- 39 a) i Tid, Maj, Hallid har vi i-diftong uden marginal og uden stød.
(Det imtræder først i best. form). Hvordan forklare det?
- 40) Der synes ikke at være givet ex. på diftong + final: man kunne nævne
"plej&" [blejl] "smegl" ofl., blagn, regn, sejr (?) - Men ville
det ikke være praktisk at tage disse diftogger sammen identitetsdiftongerne
u.pkt. 2? og i-diftong uden marginaldiftong u. pkt. 4. Alle diftonger
har stød.
Til gengæld ses det ikke, at der er taget fornødent forbehold n.h.t.
finalgrupper som i hast, bast (jf. best), rk, stærk, værk, Musk,
Ask, kost (non a:t, lo:t nu.)

Dette forbehold synes kun at lade sig udtrykke funktionelt, hvis vi i kategoriseringen af konsonanternes før en særlig dimension svarende til de fonetisk stemte, der afgiver "stød basis". - ~~Hvilige~~, bliver man nødt til at ansette dobbelteskal også foran konsonantgruppe for at klare vanskelighederne.

- 41) Utalen *fødg* er vist yderst sjælden. Man ville imidlertid substansanalyseren bedre ved at antage faktitativ identitetsmonofong i modsætning til forbindelser, der altid har kort vokal.

- 42) Så vidt jeg ser findes ingen generel formulering af den hovedregel, at stød ikke findes foren - Σ ("i stavelsesord"). Det er jo en generel untagelse til pkt. 2 - 5. - Men hvad gør du ved *Højde*, *Langde*, *Bredde* osv.?

Endelig savner man forklaring af stød i til*st, fra*st, med*st, osv. Her er det vel andet - gruppen til-det der giver stød i til, som ellers ikke har det (ligeså i med-det?).